

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ ἐν Ἀθήναις τύφος ὑπὸ συνταγματικὴν ἔποψιν.

Ἄφου ἔπασαι αἱ τῆς πρωτεύουσας ἐφημερίδες συνεκινήθησαν βαθέως ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐκ τοῦ τύφου δυστυχημάτων καὶ ἀνεμίγησαν εἰς ζητήματα ὑψηλῆς ἱατρικῆς καὶ χημείας, παραχωρήσαντες τὰ 3/4 τῆς ἐπιφανείας τῶν εἰς τοὺς βουλομένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν ἢ ἀποδείξωσιν ἀλλήλους ἀμαθεῖς, ἐπιτραπήτω καὶ ἡμῖν, τοῖς μὴ Ἀθηναίοις, νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ὑπὸ ὑψηλῆς συνταγματικῆς ἔποψιν.

Βεβαίως ἀπορεῖ ὁ ἀναγνώστης βλέπων ὅτι ἐξετάζονται καὶ νοσήματα ὑπὸ συνταγματικὴν ἔποψιν, πλὴν ἀμέσως ὁφεται ὅτι ἔχουσι καὶ αἱ νόσοι συνταγματικὰς παρεκτροπὰς.

Ἐπὶ σειρὰν ὄλην ἐνιαυτῶν ἐνέσκηψαν ἐν Πάτραις, Κερκύρα, Μεσολογγίῳ, Ἀγρινίῳ, Ναυπλίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐπιδημία τύφου, ἐξανθηματικῆς τε καὶ κοιλιακοῦ, εὐλογίᾳς, ἐγκεφαλοπάθειας, μηνιγγίτιδος κλπ. καὶ ὅμως αἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐφημερίδες ἀκούοντο ἢ ἀναγγέλλωσιν ἐκαστοτε ἐν δυσὶ στίχοις τὸ γεγονός, ὅτι δηλ. αἱ Ἐν... ἐνέσκηψεν ἡ δεινὰ ἐπιδημία, ἐξ ἧς οὐκ ὀλίγοι θνήσκουσιν καὶ μετὰ ταῦτα ἀνήγγελλον τοὺς ἀρραβῶνας ἢ τοὺς γάμους τοῦ δεινῆς εὐγενεστάτου Κυρίου μετὰ τῆς δεινῆς πολυφύρου οὐ καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένῃς νεάνιδος. Αἱ δὲ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἤκουοντο καὶ αὐταὶ διατάσσουσαι τὰς ἀρροδίους ἀρχὰς ἢ ἀναγγέλλωσιν ἐγκαίρως τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων εἰς τὸν κ. Μανσόλαν, ὅπως καταρτίσῃ τοὺς στατιστικοὺς πίνακας του, οὐδαμῶς μεριμνῶσαι περὶ τῆς τύχης τῶν καμνόντων, ἀλλ' ἐπαφίνουσαι πᾶσαν περὶ αὐτῶν φροντίδα εἰς τοὺς κατὰ τόπους δημάρχους, ὅπως φροντίζωσι περὶ μισθοδοσίας ἐκτάκτων ἱατρῶν καὶ συντηρήσεως τῶν πενομένων ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου.

Μόλις ὅμως πρὸ ἡμερῶν ἐγνώσθη ὅτι κινδυνεύει πῶς ἡ υγεία τῶν τρισολθίων κατοίκων τοῦ ἄστεως ἐξ ἐπικειμένης ἐπιδημίας τύφου καὶ ἀμέσως αἱ πολὺστηλοι τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδες ἀφιέρωσαν ὀλοκλήρῃ ἀρθρὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς υγείας τῆς πρωτεύουσας, εἰσέδυσαν εἰς τὰ ὑδραγωγεῖα, εἰς τὰς δεξαμενάς, εἰς τοὺς ὄχετους καὶ τοὺς ἀποπάτους τῶν οἰκίδων, εἰς τὰ κρεοπωλεῖα, τὰ ὀπωροπωλεῖα, εἰς τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ κλπ. ἐξήτασαν τὰ πάντα δι' ὄλων τῶν αἰσθητηρίων αὐτῶν, ὠπλισθησαν μὲ μικροσκοπία, τηλεσκόπια, χημικὰ ἀντιδραστήρια πρὸς ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐξεφτάλαγξαν τὸν κόσμον καὶ ἔβρισαν τοὺς πάντας, δημοτικοὺς συμβούλους, ἱατροὺς, κυβερνήτας κλπ. διότι δὲν προσείδον τὸν κίνδυνον τὸν ἀπειλοῦντα τὴν πολὺτιμον ζωὴν τῶν περικλεῶν νεωτέρων Ἀθηναίων, καὶ δὲν ἐπραξάν ἐγκαίρως τὰ δέοντα πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κακοῦ. Ἡ δὲ κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθομένη, συνεκάλεσε κατ' ἐπανάληψιν τὸ Ἰατροσυμπόδιον, ἐμίσθωσεν ἀμάξας πρὸς εὐχερεστέραν μεταβάσιν τῶν ἱατρῶν, ἐκτάκτως πρὸς τοῦτο κληθεῖσιν, ἐπεμψεν ἐντάλματα ἐξ ἑνὸς χιλιάδων

δραχμῶν εἰς τὴν Νομαρχίαν ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπόρους, 4 δὲ ἑτέρων χιλιάδων εἰς τὴν ἀστυνομίαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἔθεσε τὰ φαρμακεία τῆς τε Ἀσκληπιατικῆς καὶ τῆς πόλεως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν χρεῖαν ἔχόντων, καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξε καὶ πράττει εἰς βάρος τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἐνῶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἠρέκηθη νὰ προτείνῃ τὴν ἀγορὰν ἢ τὴν μίσθωσιν τῶν δεινῶν ὑδάτων καὶ νὰ πέμψῃ εὐχὰς καὶ εὐλογίας εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν δήμαρχον πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ, περὶ δὲ δημοτικῶν χρημάτων οὐδεὶς λόγος· μάλιστα δὲ ἐξυπρόεδρος αὐτοῦ διὰ τοῦ «Αἰῶνος» κατεμψατο τῆς κυβερνήσεως διότι δὲν ἐφρόντισεν ἐγκαίρως ὑπὲρ τῆς υγείας τῆς πρωτεύουσας, ὑπὲρ ἧς ὁ δῆμος οὐδὲν ὀφείλει νὰ πράττῃ, ἀσχολούμενος εἰς τὸν καταρτισμὸν σχεδίων ἀγορῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων, τῶν πάντων δ' εἰσέτι στερούμενος καὶ ἀρκούμενος ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν Τουρκικὴν ἀγορὰν τὴν κεντρικὴν ὑπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν, ὡσανεὶ εἶχε καὶ ἀποκέντρους.

Ἐκ τούτων λοιπὸν καταδεικνύεται ὅτι ὅταν πάσχωσιν οἱ κάτοικοι τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ὑπὸ παντοῦν νόσων ἐπιδημικῶν τε καὶ ἐνδημικῶν, οἱ ἐν Ἀθήναις διασκεδάσωσι λέγοντες ἀφροντίστα περὶ τῆς υγείας τῆς ἐκ τῶν ἐνόντων ὅταν δὲ πάθωσιν οἱ ὄνυχες τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων ἀμέσως κραυγάζουσιν καὶ βιάτραχοι, ἀνοίγουσι τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ἐξοδεύουσιν ἀπόνως ὑπὲρ τῆς πολυτίμου υγείας τῶν, δηλ. ὑποχρεοῦσι τοὺς κατοίκους τῶν ὀρέων καὶ τῶν πεδιάδων τῆς ὅλης Ἑλλάδος, πτωχοῦς τε καὶ πλουσίους, στερουμένους τῶν πάντων, πλὴν τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ληστρικῶν ἀποσπασμάτων, νὰ δαπανῶσιν ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ σωτηρίας τῶν τρισολθίων κατοίκων τῆς μητροπόλεως. Ὁ «Αἰῶν» μάλιστα, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν πηγὴν ταύτην, ἐπιπλήττει τοὺς πλουσίους κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν, διότι δὲν μιμούνται τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Νεγροπόντε! Χριστιανέ! διατὶ νὰ δαπανῶσιν ἐκεῖνοι ἀφου δαπανᾷ περὶ πάντων τὸ δημόσιον ταμεῖον! Τὸ πολὺ πολὺ εἰμποροῦν νὰ σχηματίσωσιν ἐπιτροπὴν οἱ πλοῦσοι διὰ νὰ τὰ μοιράσωσιν.

Ἐρωτῶ λοιπὸν τώρα τὸν ἐν ἀρχῇ ἀπορήσαντα ἀναγνώστην, εἶναι τοῦτο συνταγματικόν; εἶναι ἰσότης τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος; Ἀπάντες οἱ Ἕλληνες δαπανῶμεν ὑπὲρ τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων, ἐκεῖνοι δὲ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν δαπανῶν ἡμῶν μᾶς πέμπουσιν ἐκάστοτε τοὺς ἐγκαθέτους τῶν κρηφονείων αὐτῶν, ψόφιους τῆς πείνης καὶ καταχρέους, ὡς ὑπαλλήλους, διὰ νὰ μᾶς φάγωσιν ὅτι οἱ εἰσπράκτορες, οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ λησταὶ μᾶς ἀφῆκαν. Ἦδη ἐρωτῶ καὶ πάλιν, δὲν ἔχει καὶ συνταγματικὴν ἔποψιν ὁ τύφος; Ἴδου διατὶ ἀγανακτῶν ἐγραψα τὸ ἀρθρον τοῦτο, διότι πάντοτε παρετήρησα ὅτι ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν πολιτευομένων ἡμῶν, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ἐρίζωθῃ ἡ ἰδέα ὅτι Ἑλλὰς εἶναι μόναι αἱ Ἀθηναὶ καὶ περὶ τούτων μόνον μεριμνῶσι, στρώνοντες τὰς πέριξ ὁδοὺς, τὰς ἀγούσας εἰς τὴν ἄστυ, δίδοντες ἐπιχορηγήσεις εἰς τὸ θέατρον τῶν ἀστέμων Γαλλίδων, κτί-

ζοντες μητρόπολιν καὶ ἐσχάτως προτιθέμενοι νὰ κτίσωσι καὶ δύο τζαμιά, καὶ ταῦτα πάντα ἐκ τῶν φόρων τοῦ Ἑλλήνος χωρικοῦ, τοῦ γερομένου καὶ αὐτῶν τῶν κατσικοδρόμων καὶ φέροντος εἰσέτι τὸ μανδύλι εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ μισθὸν τσαρούχῃ εἰς τοὺς πόδας, ὡς καὶ ὁ Πάππος αὐτοῦ πρὸ 60 ἐτῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Ταῦτα δὲ πάντα πράττουσιν ὅπως προσελκύσωσι τοὺς εὐπόρους εἰς Ἀθήνας καὶ πωλήσωσιν εἰς αὐτοὺς τὰ οἰκόπεδά των καὶ πᾶν ὅ,τι ἔχουσι πρὸς πώλησιν, ἀφίνοντες ἡμᾶς εἰς τὴν τύχην μας. Ἦδη δὲ διὰ τῶν τζαμιῶν θὰ περισυνάξωσι καὶ τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ πλουσίους βέηδας μετὰ τῶν χαρεμιῶν αὐτῶν καὶ οὕτω θὰ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν πληρεῖ εἰρήνῃ καὶ συνταγματικῇ ἰσότητι μετὰ τῶν.

Ἐνταῦθα, ἐν Πάτραις, ὑπάρχει ναὸς τῶν Καθολικῶν καὶ ἕτερος τῶν Διαμαρτυρουμένων, ἀμφοτέροι κτισθέντες δαπάναις τῶν τέκνων τῶν ἐκκλησιῶν τούτων· διατὶ δὲν ἀφίνωσι καὶ τοὺς Μωαμεθανοὺς νὰ κτίσωσιν, ἐὰν θέλωσι τζαμιά, ἐξ ἰδίων των, ἀλλὰ δαπανῶσι τὸ χρῆμα τοῦ χωρικοῦ τὸ προωρισμένον εἰς κατασκευὴν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν;

Ὅταν πρόκηται περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ ἢ γεφυρῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἑλλάδος, οἱ μηχανικοὶ καὶ ἰδίως ἡ διεύθυνσις τῶν δημοσίων ἔργων, χρειάζεται ολοκλήρως ἐξαμηνίας ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ γράψῃ τὸ ἀέγκρινεται, ἀφου δηλ. κρημνισθῶσι καὶ πνιγῶσιν ἀρκετοὶ ἐκ τῶν συνταγματικῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν ἤδη δὲ προκειμένου περὶ τοῦ σχεδίου τῶν τζαμιῶν, ἐργάζονται πυρετωδῶς ἐν τοῖς γραφείοις τῆς διεύθυνσεως τῶν δημοσίων ἔργων, πρὸς καταρτισμὸν τῶν σχεδίων τῶν μεγαλοπρεπῶν τζαμιῶν καὶ προϋπολογισμὸν τῶν εἰς οἰκοδομὴν τούτων δαπανηθησομένων δημοσίων χρημάτων, ὡσανεὶ ἐπλημμύρουσιν τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν οἱ Μωαμεθανοὶ καὶ παρεκώλυον τοὺς πικροὺς κατοίκους τὰς Κερρωπίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χριστιανικῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Ταῦτα γράφω οὐχὶ ἵνα διορθῶω τὰ ἀδιόρθωτα, ἀλλ' ἵνα χύσω θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν πολυστενάκτων χρημάτων μας, τῶν θυσιαζομένων ὑπὲρ τῆς υγείας τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων.

Τί δὲ νὰ εἶπω καὶ περὶ τῶν ἱατρῶν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ καταλήγων εἰς τὸν ἐν ἔτει 1854 βοηθὸν τοῦ Καθ. κ. Μακκᾶ, ἐξ Ὑδρας βοήσαντα; Οἱ εὐλογημένοι ἔχουν, θαρρῶ, ἱατρικὴν ἐταιρίαν καὶ βασίλικὴν μάλιστα! Δὲν πηγαίνουν ἐκεῖ νὰ συζητήσωσι καὶ νὰ δείξωσι τίς ἤξευρε πλείοτερα γράμματα, ἀλλ' ἐγέμισαν τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας μὲ πράγματα ἀκατάληπτα ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, καὶ δὲν ἀφίνωσιν τόπον πρὸς δημοσιεῖσιν ἀλληλογραφιῶν ἐξ Ἀλμυροῦ καὶ Καρδίτσης, ὅπως ἴδωμεν ἡμεῖς, οἱ μὴ πάσχοντες ὑπὸ τύφου, τίνα τρόπον εἰσῆλθεν ὁ δεινὰ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου ἢ τῆς φάλαγγος δὲν εἰξέρω πῶς Ἑλλάδος, τῆς Ἀνατολικῆς, τῆς Δυτικῆς, τῆς Μεσομυθρινῆς κτλ. εἰς τὸ δεινὰ χωρίον καὶ κατέλαβεν αὐτὴ; Διὰ τοὺς Ἀθηναίους μᾶς μέλλει τόσον, ὅσον ἐμελλεν αὐτοὺς δὲ ἡμᾶς ὅτε ἐμαστιζόμεθα ὑπὸ τύφου, εὐλογίᾳς, μηνιγγίτιδος κτλ. Μὴ Ἀθηναῖος.

Ὁ συταγματικός Ἑλληὺ χωρικὸς.

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον τρεῖς χωροφύλακες ἀπεσπασμένοι ἐκ τῆς ἐνταῦθα μοιραρχίας μετέβησαν εἰς τὸ χωρὶον Καστριτζη, δύο ὥρας ἀπέχον τῆς πόλεως Πατρῶν, πρὸς ἐνέργειαν ἀνακριτικῶν καθηκόντων, ἐπὶ τινὶ ἐγκληματικῇ πράξει, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσαν ὅσα ὁ ἄγραφος κώδικς τῆς χωροφυλακῆς ἐνέχει σκληρὰ καὶ ἀποτρόπαια. Ἐξυλοκόπησαν ἀνηλεῶς, ἢ ὀρθώτερον εἰπεῖν, ἔκαμον διὰ τ' ἀλάτι τοὺς χωρικοὺς Κωνστ. Καπόταν, Γεώργιον Χαραλαμπίπουλον, Ἀναστάσιον Μπαράκον, Γεώργ. Τσαμομπρόπουλον, Παναγιῆν Βασιλόπουλον, Βιρήνην γῆραν Ἀντωνίου Παναγοπούλου καὶ λοιπούς. Ἐβδόμεν ἐκ τύχης δύο ἐξ αὐτῶν ἀγθέντας ἐνώπιον τοῦ κ. Νομάρχου, ἐν δικαίᾳ καὶ εἰλικρινεῖ ἀγανακτήσει ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Περ. Καλαμογδάрту, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐπόνεσε μέχρις αἵματος ἢ καρδία ἡμῶν ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων ἀνθρωπίνων ὄντων ἅτινα ἔφερον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τοῦ λοιποῦ αὐτῶν σώματος τὰ αἵματηρὰ ἔχνη τῶν κοπάνων τῶν ὄπλων τῆς χωροφυλακῆς, ὡς τόσα εὐλογα παράσημα τοῦ συνταγματικοῦ Ἑλλήνος πολίτου. Τὸ σῶμα αὐτῶν πυκνῶς καὶ οἰκτρῶς μεμολωπισμένον εἶχε προσλάβει τὴν χροιάν σεσηπότητος ἥπατος, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν γέρων ἐβδομηκοντούτης μόλις ἐσύρετο ὑπὸ τὸ ἄχθος τῶν χρόνων, τῶν πληγῶν καὶ τῆς πικρίας τῆς ταπεινώσεώς του.

Παρόμοιαι παρεκτροπαὶ τῶν ὀργάνων τῆς ἐν Ἑλλάδι διοικήσεως ἐγένοντο διὰ τὴν συχνὴν αὐτῶν ἐπανάληψιν τοσοῦτον οἰκείαι τῷ χωρικῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, ὥστε ἤδη λογιζόνται παρ' αὐτοῦ νομιμότητα πράξεις καὶ συνταγματικὰ ἔνδικα μέσα, μίαν δὲ μόνην ἀφίνουσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπορίας, πρὸς τι δηλονότι εἶπον αὐτῷ πρὸ ἐξηκονταετίας ὅτι ἠλευθερώθη ἀπὸ τὰς πέδας τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, πρὸς τί ἐγένοντο ἐκτοτε δύο μεταπολιτεύσεις καὶ τί πρᾶγμα εἶναι τὸ λεγόμενον ἐκεῖνο σύνταγμα δι' ὃ κόπτονται τόσον οἱ μεγαλόσχημοι καὶ τὸ σκυλολόγιον τῆς Πρωτεύουσας.

Ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι σήμερον ἐπὶ τοῦ χωρικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν ἀδιαπτῶτῳ συνεχείᾳ, τὰ κατώτερα ὄργανα τῆς διοικήσεως, ἰδίᾳ δὲ ἡ χωροφυλακὴ, οἱ εἰσπράκτορες, τὰ μεταβατικά, ἐξασκοῦσι παρανομιατῆν καὶ ἀξιομίσητον ἐξουσίαν. Πρέπει νὰ μὴ ἦναι τίς Ἑλληὺ διὰ νὰ ἀγοῆ τὰς περιωνύμους γαστρονομικὰς ὀρέξεις τῶν κ. κ. χωροφυλάκων ὅστινες ἀπαιτοῦσι παρὰ τοῦ χωρικοῦ τὴν κόττα μὲ πολὺ βούτυρον καὶ ὀλίγον νερὸν, τὴν παροιμιᾶν πίτταν τῶν ἀποσπασμάτων, τὸ κονάκι ὅπερ σὺν τῷ ὀνόματι διετήρησε πᾶσαν τὴν Τουρκικὴν αὐθαιρέσιαν, τὰ ἰδιαίτερα ἀνακριτικὰ μέσα τῶν κ. κ. Ἐνωματάρχων καὶ ὅλον ἐκεῖνο τέλος τὸ μαρτυρολόγιον ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ λαμπρότερον καύχημα τοῦ συνταγματικοῦ Ἑλλήνος χωρικοῦ, καὶ τὸν μόνον πολιτικὸν κώδικα αὐτοῦ.

Τί δὲ ἐπερύλαξεν ὑπὲρ τοῦ ἀνελευθέρωτου τοῦτου δούλου ὁ θεμελιώδης νόμος, ὁ συνταγματικὸς χάρτης, τὸ παλλάδιον τῶν ἐλευθεριῶν, ὡς ἐνασμενίζοντες λέγοντες οἱ πολιτεολόγοι τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος τὴν δικαιοσύνην τῆς πολιτείας, καὶ τὴν φωνὴν τοῦ τύπου τὴν κωμωδίαν δηλονότι τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ τῶν δικαστηρίων, εἰς ἃ προσφεύγει ἐνίοτε ὁ καταδεδειγμένος καὶ τὰ ἀβλαβῆ φληναφήματα τῆς ἐφημεριδογραφίας, ἥτις ὡς ὅρους ἐπιστημονικοῦς ἔχει προχείρους πάντοτε καὶ ἀναλλοιώτους διὰ τὰ παθήματα ταῦτα τῶν χωρικῶν, φράσεις τινὰς αἰτινες πρὸ πολλοῦ μόνον τὸν οἶκτον ἐμποιοῦσιν εἰς τοὺς πρακτικούς. Τὰ μὲν εἰσαγγελικὰ γραφεῖα δέχονται ἐνίοτε ἐγκλήσεις τινὰς ἃς οὐδέποτε ἐννοοῦσι νὰ ἐνεργήσωσιν, ὁ δὲ τύπος στερεοτύπως ἐπαναλαμβάνει εἰς παρομοίας περιπτώσεις, αἰτινες ἐγένοντο συχνὰ καὶ ἀδιάλειπτοι ὡς αἱ ὥραι τοῦ ἡμερονυκτίου, πάντοτε τὸ ἴδιον ψαλιτῆρι: αὐτὸ ξίφος ὅπερ ἡ Πατρίς ἔδωκε τῷ στρατιώτῃ ἵνα προστατεύσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ πολίτου ἐστράφη κατὰ τοῦ πολίτου, ζητούμεν τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐνό-

χων καὶ ἀναμένομεν τὸ ἀποτέλεσμα κτλ. Ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα ὅπερ ἀναμένει ὁ φιλόπατρις τύπος εἶναι ἓνα τσοῦφ, ἢ δὲ παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν ἐνόχων ἀφίνεται εἰς τὸν Πλάστιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐσχάτης κρίσεως καὶ ὁ χωρικός μένει πάντοτε ὑπὸ τὸ βρῦνευρον τοῦ ἀποσπασματάρχου, ἢ περιουσία του καὶ ἡ προμήθεια τοῦ οἴκου του εἰς τὰς ἀγορέςτους καὶ ἀπαιτητικὰς ὀρέξεις τοῦ ἀποσπασματος, ἢ τὴν αὐτοῦ καὶ ἡ ἀνθρωπίνῃ ἀξιοπρέπειά του εἰς τὴν σκαιότητα τῶν μᾶλλον ἀγορῶν διοικητικῶν ὀργάνων τοῦ κόσμου, εἰς τὸ πείσμα τοῦ Συντάγματος δι' ὃ ἐναβρονόμεθα τόσον, ὅπερ ἀναγράφει ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου, ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος, ὅτι ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἀνευ νόμου ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτὴν, ὅτι ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἀσύλος, ὅτι οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του, ὅτι οἱ βιάσονται ἀπαγορεύονται καὶ τόσα ἄλλα ὠραία πρᾶγματα ὧν τὴν ἀγαθοποιὸν ἐνέργειαν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν βλέπει ὁ χωρικός τῆς Ἑλλάδος κρημάμενα εἰς τὴν σπάθην τοῦ χωροφύλακος.

Ἀφοῦ ὅθεν ἡ ἀσπίς τοῦ Συντάγματος διὰ μακρὰς πείρας ἀνεδείχθη χάρτινος, οἱ ῥιτσέταις τοῦ τύπου ἀτελεσφόροι καὶ ἡ δικαστικὴ προστασία κωμωδία ἀηδεστάτη, τί ὑπολείπεται πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ χωρικοῦ; Οὐδὲν βεβαίως ἄλλο ἢ ἡ διαφώτισις αὐτοῦ περὶ τῶν δικαίων του, ὅχι πλέον ὡς συνταγματικοῦ πολίτου, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς ἀνθρώπου, ἢ ἀν θέλετε, ὡς ζῶου· νὰ διδαχθῆ δηλονότι ὁ χωρικός ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ ὑπερασπίσῃ διὰ τῶν ὄπλων τὴν ζωὴν, τὴν υγείαν, τὴν περιουσίαν του, ἀπειλούμενας παρανόμως, ἐναντίον οἰοῦδήποτε εἴτε χωροφύλαξ καλεῖται οὗτος καὶ φέρει στέμμα, εἴτε ἀποσπασματάρχης καὶ φέρει ξίφος, εἴτε εἰσπράκτωρ, εἴτε στρατηγὸς καὶ φέρει ῥάβδον· ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ μάθῃ καὶ νὰ πεισθῆ ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀμύνηται διὰ τῶν ἐσχάτων μέσων καὶ νὰ φέρηται ὡς πρὸς τὸν ἀποκεκρηγμένον ληστήν πρὸς χωροφύλακα, ὅταν οὗτος ἐπιλαμβάνηται τῆς περιουσίας του αὐθαιρέτως, ζητεῖ κότταν πίτταν, καὶ ἀνοίγει διὰ τῆς σφαίρας τοῦ πιστολίου του τὰ οἰνοβάρελά του, ἢ ἀπειλῇ τὴν υγείαν καὶ τὴν ζωὴν του, ἢ τὴν τιμὴν τῆς συζύγου καὶ τῆς θυγατρὸς του.

Εἶναι καιρὸς πλέον ν' ἀποβάλλῃ ὁ Ἑλληὺ χωρικός τὴν ἰδέαν, ἣν κληρὸν ἀφῆκεν αὐτῷ ἡ βάρβαρος κατακτησις, ὅτι ἡ λεγομένη ἐξουσία, οὐδὲν τί ἄλλο εἶναι ἢ ἀνεύθυνος καὶ ἀνεγνωρισμένη βία, δυναμένη τὰ πάντα νὰ διαπράττῃ ἀτιμωρητῆ καὶ εἰς τοῦτο καλοῦνται νὰ τὸν διαφωτίσωσιν, οἱ φυσικοὶ αὐτοῦ προστάται, οἱ κατὰ τόπους κομματάρχαι, οἱ δικηγόροι του, οἱ ὅπως δῆποτε ἐπιπροσῆντινὰ ἐξασκοῦντες ἐπ' αὐτοῦ. Ἀντὶ ν' ἀγῶσι μεμολωπισμένους τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς οἱ μὲν κομματάρχαι εἰς τοὺς Ἄννας τῶν Νομαρχιῶν, οἱ δὲ δικηγόροι εἰς τοὺς Καϊάφας τῶν Βίσαγγελιῶν, ἵνα πομπεύηται μόνον ἡ ἀνατροπὴ τῆς πολιτικῆς τάξεως καὶ ἡ ἀνθρωπίνῃ ἀξιοπρέπειᾳ, ἢ θέλεν εἰσθαι προτιμώτερον ἢ ἐλεγον εἰς τοὺς πελάτας των, ὑπὸ ἰδίαν αὐτῶν εὐθύνην καὶ παρησίαν: αὐτὸν οἱ χωροφύλακες σὰς ἐκακοποιοῦν, σὰς ἐβασανίζον, ποῦ εἴχετε σεῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄπλα σας, ἢ οἱ συγχωροί σας; Διατί ἐρεῖσθητε τῶν ληστῶν; μὴ ἢ στολῆ καὶ τὸ ξίφος μεταβάλλει τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων; Ἐπρεπε ν' ἀντισταθῆτε διὰ τῶν ὄπλων σας κατὰ τῆς παρανόμου βίας, ἐν ἀνάγκῃ ν' ἀποκτείνητε τοὺς χωροφυλακὰς ἐκείνους, νὰ τοὺς βάλετε εἰς ἓν κάρων καὶ νὰ τοὺς φέρετε καὶ τοὺς ἐναποθέσητε πρὸ τῆς ἐνταῦθα μοιραρχίας, λέγοντες εἰς τοὺς διευθύνοντας αὐτὴν, νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ παραλάβωσι τρεῖς ληστὰς οὓς ἐφρονεύσατε· εἰς τὴν παρατήρησίν των, ὅτι δὲν εἶναι οἱ κομισθέντες λησταί, ἀπαντήσατε ὅτι εἶναι λησταί μετεμφισμένοι εἰς χωροφύλακας, διότι τίποτε ληστρικὸν δὲν παρέλειπον, ἐκακοποιοῦν, ἐβασανίζον, ἢ παίλου διήρπαζον κτλ. καὶ καθῆκον ἐπεβάλλετο ἡμῖν, καὶ ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἐκ τῆς φύσεως, νὰ τοὺς ἐξαντώσητε· ἐρωτήσατε δὲ καὶ ποῖα εἶναι ἡ διαφορά μεταξὺ ληστοῦ βασανίζοντος, κακοποιούντος,

διαρπάζοντος καὶ χωροφύλακος τ' αὐτὰ πράττοντος, διότι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν τοιαύτην ἵνα τὴν γνωρίσωμεν ἡμῖν. Ταῦτα καὶ τούτοις ὅμοια πρέπει νὰ διδαχθῶσιν οἱ χωρικοὶ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῶν προστατῶν των, ἵνα ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τῆς αἰσχυρότερας τυραννίας. Πάντα τὰ λοιπὰ εἶναι μάταια ὡς ἀπέδειξε μακρὰ πείρα.

Θὰ εἴπωσιν ἡμῖν καὶ αὖθις ὅτι ταῦτα ἀναγράφοντες διδάσκομεν τὴν ἀναρχίαν, τὸ ἐφ' ἡμῖν φρονούμεν ἐν πεποιθήσει ὅτι τούναντιον διὰ τούτων στηρίζομεν τὴν ἐννομον τάξιν καὶ διδάσκομεν δικαιοσύνην, νόμῳ ἐξησφαλισμένα, ὧν τὴν ἐνάσκησιν κατέστησεν ἀναγκαίαν καὶ ἐπιβλητικὴν μακρὰ σιὰ ἀξιοθρηνητῶν γεγονότων, ἀρχογένῃ ἀπὸ τοῦ 1830 καὶ διήκουσα μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν· ὅτι προτινομεν τὴν μόνην ἀποτελεσματικὴν Θεραπεῖαν κακοῦ ὅπερ ἐξουδετεροῖ τέλος τοὺς θεμελιώδεις νόμους καὶ μηδενίζει τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐγγυήσεις τοῦ ἀτόμου. Εἰς τὸ ἔργον δὲ τοῦτο καλοῦμεν πάντας τοὺς λέγοντας ὅτι πονοῦσι τὸν Ἑλληνα χωρικόν, ὅτι οἰκτεροῦσι τὴν τύχην του καὶ ὅσους δὲν ὑπολαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς πρόβατον προωρισμένον νὰ παρέχῃ αὐτοῖς τὸ γάλα καὶ τὸ ἔριον του, τὴν ψῆρον καὶ τὴν ἡλιθιότητά του.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΝΗΤΟΤΗΤΟΣ

Ἐν Πάτραις ἐν ἔτει 1880.

ὑπὸ ΧΡ. Ν. ΚΟΡΥΛΛΟΥ.

Μῆνας	ἄνδρες	γυναῖκες	ἄνδρες	γυναῖκες
Καθ' ἅπαν τὸ ἔτος 1880 ἀπεβίωσαν ἐν Πάτραις ἐν ὄλῳ 789 ἄνθρωποι, ὧν 468 ἄνδρες καὶ 321 γυναῖκες. Κατὰ μῆνα δ' ὑπολογιζόμενοι ἀπεβίωσαν:				
Τὸν Ἰανουάριον	97	(57 ἄνδρες καὶ 40 γυναῖκες)		
» Φεβρουάριον	57	(35 ἄνδρες καὶ 22 γυναῖκες)		
» Μάρτιον	67	(43 ἄνδρες καὶ 24 γυναῖκες)		
» Ἀπρίλιον	47	(31 ἄνδρες καὶ 16 γυναῖκες)		
» Μάτιον	53	(29 ἄνδρες καὶ 24 γυναῖκες)		
» Ἰούνιον	52	(32 ἄνδρες καὶ 20 γυναῖκες)		
» Ἰούλιον	75	(45 ἄνδρες καὶ 30 γυναῖκες)		
» Αὐγούστον	65	(40 ἄνδρες καὶ 25 γυναῖκες)		
» Σεπτέμβριον	54	(27 ἄνδρες καὶ 27 γυναῖκες)		
» Οκτώβριον	80	(47 ἄνδρες καὶ 33 γυναῖκες)		
» Νοέμβριον	60	(35 ἄνδρες καὶ 25 γυναῖκες)		
» Δεκέμβριον	82	(48 ἄνδρες καὶ 34 γυναῖκες)		

Καθ' ἡλικίαν δ' ἐξεταζόμενοι, 207 μὲν δὲν εἶχον ὑπερβῆ τὸ ἀ. ἔτος τῆς ἡλικίας των (26 οἱ περίπου ἐκ τῶν ἀποβιωσάντων), 157 δὲ ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—10 ἐτῶν (20 οἱ περίπου), 54 ἀπὸ 10—20 ἐτῶν, (6, 85 οἱ), 48 ἀπὸ 20—30 ἐτῶν (6 οἱ), 54 ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, 52 ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 39 ἀπὸ 50—60 ἐτῶν (4,96 οἱ), 62 ἀπὸ 60—70 ἐτῶν (7,85 οἱ), 54 ἀπὸ 70—80 ἐτῶν, 53 ἀπὸ 80—90 ἐτῶν [ὧν 13 μόνον γυναῖκες] καὶ 9 ἀπὸ 90—100 ἐτῶν, ὧν αἱ 8 γυναῖκες. Ὡστε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὡς καὶ τὸ παρελθὸν (ὅρα αὐτῶν τὸν τόμ. Γ' σελ. 231) αἱ γυναῖκες ἐδείχθησαν μακροβιώτεραι τῶν ἀνδρῶν, θνήσκουσι δὲ καὶ πολὺ ὀλιγώτεροι τῶν ἀνδρῶν.

Ἐξ ὄλων τῶν μηνῶν οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰανουάριον (97), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἀπρίλιον (47). Ἡ θνητότης ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου προβαίνει ἐλαττωμένη μέχρις Ἀπριλίου, καὶ εἴτα ἀνιούσα βαθμῆδόν μέχρι Δεκεμβρίου. Ἐὰν ὑπολογίσωμεν τοὺς ἀποβιώσαντας κατὰ τριμηνίαν, βλέπομεν ὅτι τὴν μὲν ἀ. τριμηνίαν ἀπεβίωσαν 221, τὴν δὲ β', 152, τὴν γ. 194 καὶ τὴν δ'. 222· ὥστε τὸν χειμῶνα καὶ τὸ ἔαρ ἀπεβίωσαν οἱ πλεῖστοι (443), τὸ δὲ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον οἱ ὀλιγώτεροι (346).

Ἐν διαίρεσιν τοὺς ἀποβιώσαντας εἰς πέντε ἡλικίας, τὴν παιδικὴν (ἀπὸ 0—10 ἐτῶν), τὴν ἐφηβικὴν (ἀπὸ 10—20 ἐτῶν), τὴν ἀκμαίαν ἢ ἀνδρικήν (ἀπὸ 20—40 ἐτῶν), τὴν τῆς ἀρχομένης καὶ προϊούσης παρακμῆς (ἀπὸ 40—60 ἐτῶν) καὶ τὴν γεροντικὴν ἀπὸ 60—100 ἐτῶν (1) ἔχομεν ἀποβιώσεις:

ἀπὸ 0-10 ἐτῶν. 10-20. 20-40. 40-60. 60-100.

Τὸν Ἰανουάρ. 35,	4,	9,	15,	34
» Φεβρουάρ. 24,	3,	4,	6,	20
» Μάρτιον 19,	4,	8,	13,	23
» Ἀπρίλιον 16,	4,	11,	6,	10
» Μάιον 23,	6,	7,	4,	13
» Ἰούνιον 33,	5,	3,	2,	9
» Ἰούλιον 54,	3,	7,	6,	5
» Αὐγουστον 37,	4,	9,	8,	7
» Σεπτέμβρ. 29,	1,	12,	4,	8
» Οκτώβρ. 37,	6,	16,	11,	10
» Νοέμβρ. 20,	7,	7,	6,	20
» Δεκέμβρ. 37,	7,	9,	10,	19

Ὡστε τῶν παιδῶν μέχρι 10 ἐτῶν οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (54), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἀπρίλιον (16), τῶν δ' ἐφηβῶν οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Νοέμβρ. καὶ Δεκέμβριον (ἀνά 7) οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Σεπτέμβριον [εἷς] τῶν δ' ἀκμαζόντων οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ὀκτώβριον [16], οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἰούνιον (3) τῶν δὲ τῆς ἀρχομένης καὶ προϊούσης παρακμῆς, οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰανουάριον (15) οἱ δὲ ὀλιγώτεροι τὸν Ἰούνιον (2) καὶ τέλος τῶν γερόντων οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰανουάριον (34), οἱ δὲ ὀλιγώτεροι τὸν Ἰούλιον (5). Οἱ εὐνοϊκώτεροι λοιπὸν μῆνες διὰ μὲν τοὺς παῖδας ἦσαν ὁ Ἀπρίλιος ὁ Μάρτιος καὶ ὁ Νοέμβριος (16, 19, 20) διὰ δὲ τοὺς γέροντας ὁ Ἰούλιος, ὁ Αὐγουστος, ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Ἰούνιος (5, 7, 8, 9). Ὁ χειμῶν ἦν πάντοτε ὀλέθριος διὰ τοὺς γέροντας, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐροτολόγιον, ἐν ᾧ φαίνεται ὅτι ἀπάντων τῶν γερόντων ἡ μνήμη εἶναι τὸν χειμῶνα.

Ὡς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος γίνεται δῆλον τὰ πλείστα τῶν θυμάτων ἐκλέγει ὁ Χάρων ἐκ τῶν δύο ἄκρων ἡλικιῶν, δηλ. τῆς παιδικῆς καὶ γερωνικῆς, διότι ἐκ τῶν δύο τούτων ἡλικιῶν, ὁμοῦ λαμβανόμενων, ἀπεβίωσαν ἐν ὄλῳ 542 364+178, ἧτοι πλεόν τῶν 2/3 ἐξ ἀπασῶν τῶν ἀποβιώσεων (789), ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπεβίωσαν μόνον 247 ἐν συνόλῳ (54+102+91), ἐξ ἀπασῶν δὲ τῶν ἡλικιῶν ἡ ὀλιγώτερον δεκαετιζομένη εἶναι ἢ ἀπὸ τοῦ 10—20 ἔτους (54).

Ὡς πρὸς τὰς νόσους δὲ, 158 μὲν ἀπεβίωσαν ἐξ ὀξέων νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, 106 δ' ἐκ νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ὡς ἐκ μαρasmus ἀποβιώσαντες σημεϊούμενοι παῖδες, 79 ἐκ μνηγιγίτιδος (ὧν 12 ἐκ φυματιώδους καὶ 25 ἐξ ἐγκεφαλονωτιαίας μνηγιγίτιδος), 61 ἐκ νόσων τοῦ ἐγκεφάλου, οἷς καταλέγονται καὶ οἱ ἐξ ἀποπληξίας ἀποβιώσαντες (31), 37 ἔνεκον ἀτελοῦς ἀναπτύξεως (τὰ πλείστα θρέψη ἐκ τῶν ἐν τῷ Βρεφοκομίῳ ῥιπτομένων), 26 ἐκ γήρατος, 53 ἐκ κακοήθους πυρετοῦ, 52 ἐκ φθίσεως ἐν γένει, 19 ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, 19 ἐκ διφθερίτιδος, 18 ἐκ νόσων τῆς καρδίας, 12 ἐκ περιτονίτιδος, 10 ἐκ νόσων τοῦ ἥπατος, 9 ἔνεκον τραύματος, ἀνά 6 ἐκ καρκίνου, δυσεντερίας, ἐλώδους καχεξίας καὶ ἀγνώστου αἰτίας, ἀνά 5 ἐκ τετάνου καὶ ἐξ ἐπιλοχίου πυρετοῦ, 4 ἐκ μηρορραγίας, 3 ἐξ ἰκτερώδους αἱματουρικοῦ πυρετοῦ (ὧν εἷς τὸν Ἰανουάριον καὶ 2 τὸν Ὀκτώβριον) καὶ 79 ἐκ διαφόρων ἄλλων νοσημάτων, οἷον τῶν νεφρῶν [2], τοῦ μαστοῦ, γαγγραινῆς, οὐραιμίας (3), σφιρίτιδος (2), ἰδηλητηριάσεως (2), σκληρώματος [2 παῖδες], φρενοβλαθείας (3), αἰφνιδίως (3), βουβωνοκίλης, λόβης, χοιράδων, καταποντισμοῦ, ὑδρωπος, λυκοστόματος, τερηδόνης τῶν ὀστέων, ἐπιληψίας, κτλ. (ἀκολουθεῖ).

Πρόσδος ἐν Ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτῆς τοῦ «Χρόνου» ἐπιστέλλει ἐκ Πατρῶν:

Καίτοι ἡ πρόσδος εἶναι κυρίως μᾶλλον ὀφθαλμοφανῆς ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πρόσδος εἶναι μαρτύρια ζωτικότητος καὶ εὐημερίας ἐπ-

αρκῆ, ὅπως ἀναφέσωσιν ἐμφαντικῶς τὸν συνήθη ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ Ἑλλάς οὐδεμίαν ἐπετέλεσε πρόσδοσιν. Σημειωτέον δ' ὅτι τὰ μαρτύρια ταῦτα εἶναι ἀνώθευτα, ἐνῶ δυστυχῶς ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν Ἀθηνῶν εἶναι κατὰ μέγα μέρος βεβιασμένη καὶ ἀποκτᾶται διὰ τῆς ὑποτιμήσεως καὶ ἀπογυμνώσεως τῶν ἐπαρχιῶν. Τὸ ὀλέθριον σφάλμα τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἐκτοτε διοικήσεως τοῦ βασιλεῖος ὑπῆρξεν ὅτι τὸ ἔθνος ἀπεστερήθη δι' ἀμέτρον καὶ παραλυτικῆς συγκεντρώσεως τοῦ ὑψίστου αὐτοῦ χαρίσματος, τῆς πρὸς αὐτοδιοίκησιν ἰκανότητος. Τοῦ σφάλματος τούτου αἱ συνέπειαι εἶναι ἰδίως ἐπαισθηταὶ ἐν ταῖς ἀνωτέραις ἐπαρχίαις. Ἡ συγκέντρωσις τὰς μὲν Ἀθήνας κατέστησε διατριβὴν εὐάρεστον καὶ ἐκπληττοῦσαν τὸν ζῆνον διὰ θαυμασιῶν προόδων ἐπεστερήσεν ὅμως τοὺς ἀπωτέρους δήμους τῶν πρὸς ἀνάπτυξιν ἀναγκαίων μέσων. Ὁση πρόσδος ἐγένετο ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐγένετο ἄνευ τῆς βοήθειας τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας καὶ πολλάκις ἐναντίον αὐτῆς. Γινώσκων τοῦτο πρὸ πολλοῦ, περιέμενα νὰ ἴδω πανταχοῦ ἀμέλειαν περὶ τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὰ λοιπὰ ἀποκτήματα τοῦ πολιτισμοῦ, περιπλεύσας ὅμως πρὸ μικροῦ τὴν Πελοπόννησον καὶ προσορισθεὶς εἰς πάντα σχεδὸν λιμένα τῶν νοτίων καὶ δυσμικῶν αὐτῆς παραλίων ἐχάρην παρατηρήσας ἐνδείξεις προόδου καὶ αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ πλοῦτος, μετρίως μὲν, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἀπροσδοκῆτους. Πανταχοῦ ἀνηγέρθησαν ἀποβάθραι, κρηπιδόματα καὶ ὄδοι, καίτοι δ' αἱ οἰκίαι εἶναι πενιχρότεραι ἐκείνων, εἰς ἃς κατοικοῦσι Ἀγγλοὶ χωρικοὶ, καὶ αἱ ὄδοι, οὔτε λίαν καθαραὶ, οὔτε καλῶς ἐστρωμέναι, αἱ νέαι οἰκοδομαὶ, ἃς βλέπει τις πανταχοῦ, εἶναι θέαμα ἀσύνηθες ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι. Τὸ Γύθειον, τὸ ἐπίγειον τῆς Σπάρτης γραφικὴ καὶ εὐπρόσωπος πολίχνη, κτίζει ὠραῖον κηπήδωμα, διὰ σμικρᾶς δ' ἐργασίας θ' ἀποκτησῆ ἐξαιρετικὸν λιμένα. Αἱ Καλάμαι δὲ εἶναι ἐξ ἴσου εὐτυχεῖς διότι ἔχουσιν ὄρμον ἀνοικτὸν, ἀπέχουσι δ' ἡμισὺ περίπου μίλιον τῆς ἀκτῆς, ἀναπτύσσονται ὅμως μετὰ ῥώμης σπανίως ἐν Ἀνατολῇ καὶ κείνται ἐπὶ θέσεως γραφικωτάτης. Παρρηχόμενοι τὰ ἀληθῶς θαυμάσια ἐνετικά φρούρια τῆς Κορώνης καὶ Μεθώνης, ἀκυροβολουμένον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυαρίνου καὶ βλέπομεν τὴν Πύλον, νέουκτον καὶ ἀνθηρὰν πολίχνην, ἐπισκιαζομένην ὑπὸ ἄριστα διατετηρημένου ἐνετικοῦ πύργου. Ἐπὶ τῶν δυσμικῶν παραλίων ὑψοῦνται πολλαὶ ἀκμαεῖαι πόλεις, ἐν αἷς διαπρέπει διὰ τὸ γραφικὸν τῆς θέσεως καὶ τὸ ὑγιεινὸν τοῦ κλίματος ἡ Κυπαρισσία. Τὸ Κατάκωλον εἶναι σήμερον ἀπλῶς ἐπίγειον τοῦ Πύργου, θὰ καταστῆ ὅμως πιθανῶς λιμὴν σπουδαιότατος, διότι καίτοι εἰς τὸ ἄκρον τῆς πρὸς τὰς Πάτρας καὶ τὴν Ὀλυμπίαν ὁδοῦ, ἧτις θὰ ἐπεκταθῆ ἄχρι Ναυπλίου, παρέχει δ' εὐπροσιτότατον ὄρμον εἰς τὰ μεταφέροντα τὴν σταφίδα πλοῖα. Παραπλέοντες τὴν Κυλλήνην, ἐνθα οἱ λεμονῶνες μίγνυνται μετ' ἀμπελώνων, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν κόλπον τῶν Πατρῶν, ἔχοντες τὸ Μισολόγγιον πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τὰς Πάτρας πρὸς τὰ δεξιὰ. Πᾶσαι αἱ μνησθεῖσαι πόλεις, πλὴν τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοῦ Γυθείου, τὴν σπουδαιοτάτην πηγὴν τοῦ πλοῦτος τῶν ὀφειλοῦσιν εἰς τὴν σταφίδα. Τὸ προῖον τοῦτο, ὅπερ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ θὲ ἐβλάστανεν ἀφορολόγητον, εἶναι τὸ μόνον σῶζον τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς χρεοκοπίας. Ἐπειδὴ συνήθως ἀπὸ Ἰουνίου ἄχρι Σεπτεμβρίου δὲν θρέχει ἡ σταφὶς ἀπλοῦται εἰς τὰ ἀλώνια ἄνευ προφυλακτικῶν μέτρων. Ἀλλὰ πρὸ τινῶν ἐτῶν ὑετοὶ ἐπήνεγκον καταστροφικὰς ζημίας. Ἀπορίας ἄξιον εἶναι διατι οἱ γαιοκτήμονες δὲν μεταχειρίζονται τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα, ὅπερ διὰ μετρίου πυρὸς ξηραίνει τοὺς καρποὺς ἐν διαστήματι 20 λεπ. τῆς ὥρας, μηδὲν ἄλλοιουν τὴν γεῦσιν των. Καὶ κατὰ τὸ στίβασμα γίνεται ἐν Ἑλλάδι χρῆσις ἀρχαϊκῶν καὶ βαρβάρων μεθόδων, δι' ὧν καταναλίσκεται ἐπὶ ματαίῳ χρόνῳ καὶ ἐργασίᾳ. Οἱ γυμνοὶ πόδες τῶν ἐργατῶν δὲν ἐπιτελοῦσι τὸ ἔργον μεθ' ὅσης αἱ μηχαναὶ ταχύτητος καὶ ἀκριβείας, κατάλληλον πιε-

στήριον θ' ἀπῆται ἐλάχιστον μέρος τοῦ χρόνου καὶ τοῦ κόπου, ὅστις ἀπαιτεῖται νῦν. Ἀφ' οὗτου, κατὰ τὰ 2—3 τελευταῖα ἔτη, ἐξετιμήθη δεόντως ἡ οἰνοποιητικὴ ἀξία τῆς σταφίδος, ἡ τιμὴ τοῦ προῖοντος δὲν ἐξήρτηται πλέον ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν τοῦ μαγειρείου. Ἀλλοτε ἐλέγετο εἰκονικῶς ὅτι ἡ εὐημερία τῆς Ἑλλάδος συνεδέετο μετὰ τῆς ἀγάπης τῶν Ἀγγλων πρὸς ἐν εἶδος πλακουντιῶν. Ἀλλὰ νῦν δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα, διότι οἱ Γάλλοι ἀνεκάλυψαν ὅτι ἡ ξηρὰ σταφὶς ἀντικαθιστᾶ ἄριστα τὰς νωπὰς σταφυλάς, καταστραφείσας ὑπὸ τῆς φυλλοξηρας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῶν Πατρῶν ἀνιδρύθη γεφυρικὸν οἰνοποιεῖον, παρὰ γων ἐκ νωπῶν σταφυλῶν οἶνον πωλοῦμενον 5—7 λίρας τὸ ἐκατόλιτρον. Ἡ Ἑλλάς παράγει νῦν κατ' ἔτος περὶ τὰ 100,000 γαλόνια οἴνου ἐκ σταφίδος. Ἀλλὰ τὸ κλίμα παρεμβάλλει μεγάλας εἰς τὴν οἰνοποιεῖαν δυσκολίας διότι κατὰ τὸν τρυγητὸν οὐδέποτε ἡ θερμοκρασία εἶναι ἡ ἀπαιτούμενη, ὅπως ὁ οἶνος διατηρήσῃ τὸ ἀρωμά του. Οὐδὲν ὅλως ἀπίθανον ἐπομένως ν' ἀναδειχθῶσιν ἀνώτεροι τῶν ἄλλων ἐξαιρετικῶν οἴνων τῆς Ἀρχαϊκῆς Ἑταιρίας οἱ οἶνοι οἱ παρασκευαζόμενοι ἐν ψυχροτέροις κλίμασιν ἐκ ξηρᾶς σταφίδος, ἧτις περιέχει πάντα τ' ἀπαιτούμενα στοιχεῖα ἐπειδὴ ἡ παραγωγή κῦζησε πέρησιν ἀπὸ 97,000 εἰς 110,000 τόννουσ, αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοὶ οἰνοποιοὶ δὲν θὰ ἦναι πλέον ἠναγκασμένοι νὰ πορίζωνται τὸ ὑλικὸν ἐκ τῆς Γαλλίας ἢ Ἰσπανίας, καὶ αἱ ἡμέτεροι δ' οἰκοδόμοινα θὰ δύνανται ἐτι νὰ παρασκευάζωσιν ὀλιγον οἶνον ἐκ σταφίδος. Ἡ ἄχρι τοῦδε χρῆσις τῆς σταφίδος ὑπὸ τῶν Γάλλων οἰνοποιῶν εἶναι ἀπλῆ ὑπόδειξις τῶν διαστάσεων, ἃς δύναται νὰ λάβῃ, ἐάν ἐξακολουθήσωσιν αἱ καταστροφαὶ τῆς φυλλοξηρας.

.....

Ἐν Ἑλλάδι ἐλλείπουσι κεφάλαια καὶ χεῖρες, ἀλλὰ τὸ ἔθνος δὲν ἐδιδάχθη ἐτι ὅτι πᾶσα σπιθαμὴ γῆς καλλιεργουμένη καὶ πᾶσα λίρα εἰσαγομένη αὐξάνει τὸν πλοῦτον τῆς χώρας, ὅπου δῆποτε καὶ ἀνστέλλωνται τὰ κέρδη καὶ τὰ ἡμερομίσθια. Ὅπως ἡ Ἑλλάς καταστῆ πράγματι πλουσία χώρα, πρέπει νὰ καταργηθῶσι τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἐορτασίμων καὶ νηοτησίμων ἡμερῶν καὶ νὰ εἰσερῶσῃ ξενικὸς πληθυσμὸς προτιμῶν τὴν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐργασίαν τῆς φιλοκινδύνου ζωῆς τοῦ ναύτου καὶ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλμάτων ἐν ταῖς πόλεσιν.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν «Αἰῶνα» περὶ τῆς τομῆς τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ τὰ ἐπόμενα λίαν ἐνδιαφέροντα:

«Αἱ μελέται κατὰ τὸν Κορινθιακὸν ἰσθμὸν προβαίνουσι καλῶς τὰ δοκιμαστικὰ φρέατα ἐφθασαν εἰς βάθος 50 μέτρων περίπου τὸ μέγιστον ὑψωμα εἶναι 75 μέτρων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἰσθμοῦ. Τὰ ἐξαγόμενα τῆς μελέτης εἶναι εὐχάριστα καθ' ὅλα, βεβαιούντα τῆς ἐργασίας τὴν ἀπόσκοπον πρόσδοσιν. Ὁ βράχος εἶναι ἐκ τῶν εὐθράστων, μολονότι ἡ δυναμίτις ἐξεμυδένισε σχεδὸν τὴν σκληρότητα τῶν λίθων. Ἐκ τῶν μελετῶν τούτων ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἐπὶ Νερωνος χαράχθητα γραμμὴ, ἧτις εἶναι καὶ ἡ εὐθεία, εἶναι ἡ ἀρίστη ὑπὸ τὴν τεχνικὴν ἔποψιν ἐπ' αὐτῆς δὲ ἀνοιχθήσεται καὶ ἡ νέα διώρυξ. Αἱ ἐργασίαι ἀρχονται, κατὰ μῆνα Δεκέμβριον. Ἀνεκαλύφθη δὲ, κατὰ τὰς γενομένας ἀνασκαφάς, καὶ μεγίστη δεξαμενὴ, ἐπὶ Νερωνος κατασκευασθεῖσα καὶ πρὸς διημέρευσιν τῶν ἐργατῶν χρησιμεύουσα. Ἡ δεξαμενὴ, ἔργον ἀξιοθαύμαστον, εἶναι ἀνέπαφος καθ' ὅλα.

Ἡκούσαμεν, ὅτι ζητεῖται ἡ μεταβολὴ τῶν ὄρων τῆς παραχωρήσεως, πρὸ πάντων δὲ ἡ μείωσις

του πλάτους της διώρυγας, και ότι τον σκοπόν τουτον είχε κυρίως, ήτοι την περί τούτου μελέτην, ή εις Κόρινθον μεταβάσις του ύπουργού των Ύδατος. Άγνωστον τί όριστικόν ή επί του προκειμένου άπερασίσθη, μολοντί ή επί πολυ μείωσις του πλάτους θα άλλοιώση τό έργον, δύναται δέ να διακλονήση και την περί της άκριθείας της παραχωρήσεως ιδέαν.

— Τη προτάσει του κ. Δημάργου ήμών τό δημοτικόν συμβούλιον έπεψήφισατο την άναγκαίαν δαπάνην προς ίδρυσιν τρίτου δημοτ. σχολείου των άρρένων εις την συνοικίαν της πόλεως ήμών αγίου Διονυσίου. Διά του σχολείου τούτου πληρούται ανάγκη της συνοικίας εκείνης άναπόφευκτος, διότι διά την μεγάλην άπ' αυτής άπόστασιν των άλλων δημοτικων σχολείων, οι άποροι παίδες ή έστερουόντο της όφειλομένης αυτοίς παιδείσεως ή υπεβάλλοντο έν θέρει και έν χειμῶνι εις μακράς και κοπιώδεις όδοπορίας. Διευθυντής και διδάσκαλος του σχολείου τούτου διορίσθη ο κάλλιστος συμπολίτης ήμών κ. Αλέξιος Πικραμμένος, δεδοκιμασμένος διδάσκαλος, κεκτημένος πάντα τά προσόντα του επαγγέλματός του και άφωσιωμένος εις τό έργον του.

— Είναι έντελῶς μάταιον να ποιῶνται χρῆσιν οι ήμέτεροι συμπολίται του παρ' ήμιν τηλεγράφου διά τό έσωτερικόν του Κράτους, διότι ή διά του ταχυδρομείου άλληλογραφία διαβιβάζεται ταχύτερον. Που σκαλώνουν τά τηλεγραφήματα άγνωστον, γνωρίζομεν μόνον ότι ήμείς αυτοί δώσαντες εις τό ένταῦθα τηλεγραφείον τηλεγράφημα μεταβιβαστέον εις Αθήνας, τό Σάββατον ώραν 9 1 2 π. μ. έσχομεν την άπάντησιν, μ' όλον ότι ο εις άν διευθύνετο άπήνησεν άμα τη λήψει του, την έσπέραν της Δευτέρας. Άλλοι συμπολίται έγνωρίσαν ήμιν άλλας βραδύτητας αιτινες μαρτυροῦσιν έπαρκῶς ότι και ο τηλεγράφος παρ' ήμιν έξελληνίσθη έντελῶς, δηλαδή δέν πληροῦ ούδένα προορισμόν.

— Μετ' άλλας ήμερας εκλείπουσιν εκ της έξοχής ήμών και οι άμπελοφύλακες, τούτο δέ περιμένουσιν οι ποιμένες ίνα εισβάλωσιν εις τά κτήματα μετά των κτηνῶν αυτών και επιφέρωσιν την καταστροφήν και την έρήμωσιν. Έγκαίρως όθεν όφείλει ή δημοτική άρχή να προνοήση περί εξασφαλίσεως των κτημάτων, ή να δηλώση ότι αδυνατεί να πράξη τούτου, ίνα οι ιδιοκτήται φροντίσωσι περί της περιφρουρήσεως της περιουσίας των εξ ιδίας πρωτοβουλίας. Έπαναλαμβάνομεν, διά εκατοστήν ίσως φοράν, ότι έφ' όσον ή ήμετέρα δημοτική άρχή δέν εξασφάλιση την έξοχην, έν η εύρηται ο μέγας πλοῦτος της πόλεως, κατά της επιδρομῆς των ποιμένων και των κτηνῶν, ήτις απέβη παρ' ήμιν μάστιγξ δεινότερα και αυτής της φυλλοξήρας, δέν δύναται να καυχηθή ότι άντεπεκρίθη εις τά σπουδαιότερα των καθηκόντων της. Ούδαμῶ ή αγροτική κτησις υπάκειται εις πλειότερας ζημίας ή παρ' ήμιν και ούδαμῶ οι ζημιωται και οι ποιμένες εισί θρασύτεροι των ένταῦθα εις τοσοῦτον προδαινοῦσιν οὔτοι θρασυτήτος, ώστε άπειλοῦσι διά των όπλων των τοῦς ιδιοκτήτας τους εντύχωσιν αυτούς εις τάς ιδιοκτησίας των. Κατά τους πρώτους μήνας της έγκαταστάσεως της ενεστῶσης δημοτ. άρχῆς, διά καλών τινῶν μέτρων, έπετεύχθη ασφάλειά τις των κτημάτων, άλλ' ως όλα τά καλά παρ' ήμιν εισιν βραχυτάτης διαρκείας, οὔτω μετά μικρόν και τά μέτρα ταῦτα έχαλαρώθησαν και έπῆλθεν έν τη έξοχῇ κατάστασι χειροτέρα της προτέρας. Η δημοτ. άρχή όφείλει να κατανοήση πλέον ότι ή αγροφυλακή είναι έν των σπουδαιότερων έργων της δικαιοδοσίας της, και ότι παραμελοῦσα ταύτην, δικαίως επισύρει μομφάς επί παραλήψει καθήκοντος. Άλλά προλαμβάνομεν να είπωμεν ότι προνοῦσα ή δημοτ. άρχή περί της περιφρουρήσεως των κτημάτων των δημοτῶν, όφείλει να πράξη τούτο διά προσφόρου συστήματος και οὔχι έπιπολαίως, ως έπραξε μέχρι τούδε άνωφελῶς ή δι' αστυνομικῶν κλητῆρων φυλακή των κτημάτων κατεδείχθη λίαν άνεπαρκῆς και άνευ άποτελέσματος, οὔδ' ο διορι-

σμός αγροφυλάκων τινῶν άνευ έγγυήσεων δύναται να άποφέρει τι καλόν. Τό ζήτημα πρέπει να μελετηθῆ έγκαίρως μετά προσοχῆς αναλόγου της σπουδαιότητός του να κληθῶσιν εις έπιτροπείαν πεπειραμένοι κτηματίαι οίτινες να γνωμοδοτήσωσι τίνι τρόπῳ δύναται να εξασφαλισθῆ ή έξοχή πληρέστερον και να ζητηθῆ ή έφαρμογή των προταθσομένων μέτρων έν ειλικρινεία και έν πνεύματι άμιγῶς πατριωτικῶν ιδεῶν κλπ. Πεπειραμένος κτηματίας έλεγεν, ότι παρ' ήμιν δέν υπάρχει θέλησις να περιφρουρηθῆ ή έξοχή μας, διότι τούτο είναι ευκολώτερον πράγμα, είναι δέ δυνατόν άντι δαπάνης δραχ. 15—20 χιλ. κατ' έτος να μη λείψη οὔδ' έν φύλλον εκ των κτημάτων. Προέτεινε δέ να διαιρεθῆ ή έξοχή εις 25 ή 30 περιφέρειας διακεκριμένας καλῶς έπ' άλλήλων, εις εκάστην δέ τούτων να διορισθῆ εις αγροφύλαξ μετά έγγυητοῦ, με μνησιαῖον μισθόν δρ. 50, επιβλεπόμενος διαρκῶς υπό τριμελοῦς έπιτροπῆς εκ των κτηματιῶν της περιφέρειας, εις ήν να διατελῆ άμέσως ύπολόγους διά πᾶσαν παράβασιν του καθήκοντός του ή έπιτροπή αυτή να έχη τό δικαίωμα να άπολύη τόν αγροφύλακα, ή δέ δημοτ. άρχή να υποχρεῖται να διορίξη άλλον άντι του άπολυθέντος. Έν εκάστη περιφέρειᾳ να ίδρυθῆ μόνιμος οικίσκος εις μέρος καταφανές προς κατοικίαν του αγροφύλακος διά τούτων και δι' άλλων τινῶν μέτρων είναι λίαν εύχερῆς ή φυλακή των κτημάτων, εκ της έλλείψεως της όποιας πάσχουσιν ή άπορωτέρα της κοινωνίας τάξεις και οι μικροκτηματίαι οίτινες δέν δύναται να έχωσιν ιδιαίτερον φύλακα, ως οι ιδιοκτήται μεγάλων εκτάσεων. Διηρμνεύοντες την εύλογον ταύτην άπαιτήσιν των παρ' ήμιν ιδιοκτητῶν προς την Δημοτ. άρχην, έλπίζομεν έντός μικροῦ ν' αναγράφωμεν μετ' επαίνων τάς έπι του άντικειμένου τούτου καλάς ενεργείας της, ως επιβάλλει αυτή άναπόφευκτον καθήκον και κατάστασις πραγμάτων μη άνεκτή πλέον.

— Κατά την παρελθούσαν Κυριακήν έν τη θέσει «Χαλκωμάτων» των Πατρῶν ένφ' όδημ. Αγγελόπουλος ήτοιμάζετο να φορτώση σταφιδοκαρπῶν επί του ίππου του, αΐφνης και άνευ λόγου έπετέθη κατ' αυτού ο Σπυρ. Γαρουφαλῆς και διά ροπάλου τόν έτραυματίσεν οίκτρῶς κατά την κεφαλήν. Δέν είναι τό πρώτον τούτο άθλον του Γαρουφαλῆ, όστις εξασκεῖ πρό πολλοῦ τόν παλληκαρισμόν ως έπάγγελμα παρ' ήμιν και απέβη τό φόβητρον των τιμῶν ανθρώπων. Δεκα πέντε περίπου άπόφασεις ποινικαί εξεδόθησαν μέχρι τούδε έναντίον του, ή διά πράξεις παρομοίας φάσεως και δέν έδυνήθη μία εξ αυτών να τόν καθίσῃ επί μήκιστον εκεί όπου αυτός και οι όμοιοι του έπρεπε να διαιτῶνται ακίνδουνοι πρό πολλοῦ.

— Κατά την παρελθούσαν δευτέραν ή Παρασκευῇ Μήχα Κοταρόπουλου και ή Βασιλικῇ Κοτηροπούλου επίκουρον έχουσαι και τόν Βασίλ. Φειδῶν εισέβαλον εις την κατά την θέσιν «Ταμπάχασα» της πόλεως Πατρῶν οίκίαν του Γεωρ. Αύγερινοπούλου και έπετέθησαν από κοινοῦ κατά του ιδιοκτήτου ο Φειδῆς έδράξατο του Αύγερινοπούλου αι δέ γυναίκες έπαιον αυτόν, ή μεν Βασιλικῇ διά των χειρῶν, ή δέ Παρασκευῇ διά σιδηροῦ μοχλοῦ κατά την κεφαλήν και την ώμοπλάτην. Ο Αύγερινοπούλος ίσχυρίζεται ότι αι δύο άρπυιαί εκείναι ήθελον τόν φονεύσει, εάν εις τάς κραυγᾶς του δέν έσπευδον οι πορατυχόντες και οι γείτονες. Η πράξις καταγγέλλθη.

— Έσπέραν τινά της παρελθούσης εβδομάδος ο Κων. Ξουράφης εισήλθε θία εις την οίκίαν του Γιαννούλη Χρυσοφίδη, έπετέθη κατ' αυτού, τόν έξύβρισε και τόν ήπέιλησε διά μαχαίρας' άπέτυχε δέ του σκοπού του διότι ο δεύτερος έτράπη εις φυγήν.

— Την ιδίαν έσπέραν ένφ' ο Σπυριδῶν Θεοδωσίου εκάθητο εις τι παρᾶ την προκυμαίαν καρφενεῖον έπετέθη κατ' αυτού διά ροπάλου και έγχειριδίου ο Διονύσιος Κακελάρης, όστις εκρατήθη και έμποδίσθη εις την εκτέλεσιν της προθέσεώς του υπό των παρατυχόντων.

— Ο ένταῦθα Σύλλογος των Κρητῶν, άπεφάσισε την κατασκευήν μεγάλης εικόνας των άγ. Δέκα Μαρτύρων. Η διευθύντρια του ένταῦθα παρθεναγωγείου Κυρία Χρυσάνθη Αλεξανδρίδου φιλοτιμῶς προσεφέρθη να κεντήση μετά των μαθητριῶν του Παρθεναγωγείου αυτής τό έντός της εικόνας, διά μεταξίνης κλωστής. Η πράξις αυτή της κυρίας Αλεξανδρίδου είναι παντός επαίνου άξία και κατὰ καθήκον-συγχαιρομεν αυτήν διά τούτο.

— Κατά την παρελθ. εβδομάδα έτελεῦτησεν ένταῦθα νεαρά την ήλικίαν ή καλή κάγαθη σύζυγος του παρᾶ τῷ τελωνείῳ Πατρῶν εξηκοντάρχου κ. Α. Ζήρα, ΜΑΪΟΥΛΑ, εκ της καλής έν Αιτωλικῷ οίκογενείας Κουρκουμέλη, άφείσα λύπην άπαραμύθητον τῷ έαυτῆς συζύγῳ και τῇ οίκογενείᾳ της, μνήμην δέ άγαθὴν εις τοῦς γνωρίσαντας αυτήν και έν τῷ κόσμῳ μικρόν άπορφανευμένοι θυγάτριον.

— Προχθές την νύκτα έτελεῦτησεν ένταῦθα και χθές εκηδεῦθη προσηκόντως ή σεβαστῇ μήτηρ του συμπολίτου ήμών Δ. Δάρα και της αξιοτίμου κ. Σχιζῆς, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, πλήρης ήμερῶν, διανύσασα μακρόν βίον έν άγαθότητι και χριστιανικαίς άρεταίς.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 30 φθίνοντος τελοῦμεν

ΜΝΗΜΟΣΕΥΝΟΝ

έν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαρίτιδος θυγατρὸς και ἀδελφῆς ἡμῶν

ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΣΠ. ΠΡΑΤΖΙΚΑ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς και φίλους να παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ταύτην και ἐπισημασθῶσιν ἡμῶν τὰς δαπάναις τῶν Πάτραι 28 Αὐγούστου 1884.

Οἱ γονεῖς Οἱ ἀδελφοί

(Η παρούσα θεωρηθῆτω και ὡς ἰδιαιτ. πρόσκλησις.)

Βίδοποιήσεις.

Τὰ μαθήματα τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς κυρίας Χρυσάνθης Αλεξανδρίδου ἀρχόνται τὴν 4. Σεπτεμβρίου, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ ἐξεκκολουθοῦσι καθ' ὅλον τὸν μήνα.

Ἡρξαντο αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητριῶν τοῦ ένταῦθα παρθεναγωγείου τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τῆς κ. Μαρίας Α. Καλαποδοπούλου, τὰ δὲ έν αὐτῇ μαθήματα ἀρχόνται τὴν 4. προσεχούς 76ρίου.

Ἡ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Εὐστ. Χρηστοπούλου και πλησίον τῶν καταστημάτων Λιάλιου οἰναποθήκη, ἐνοικιάζεται ἀπὸ τούδε μετὰ τῶν έν αὐτῇ οἰνοδοχείων. Ο βουλόμενος ἀπευθυνθήτω πρὸς τὸν κ. Α. Α. Κατσαράκη.

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Εγγῶριος βιομηχανία.)

Εἰς τὸ κρηπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἡλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα Φερραίου και παρὰ τὴν στενωπὸν Λάγγουρα, πωλοῦνται ἀνθη τεχνητὰ εκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίᾳ στέφανοι νυμφικοὶ κλπ. γυρλάνται διά παντοειδεῖς χρήσεις και καλλωπισμοὺς, εις τιμὰς κατὰ 30 τοῖς 10 χαμηλοτέρας τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰσκομιζομένων ένταῦθα.

Ο εκδότης
Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.